

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 763/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 363/18 од 14.02.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 104/19 од 17.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 363/18 од 14.02.2019. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 104/19 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 363/18 од 14.02.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени АА обавезан је да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења на име трошкова кривичног поступка плати и то: Основном јавном тужилаштву у Прокупљу износ од 48.765,82 динара, Основном суду у Прокупљу износ од 36.758,23 динара, оштећеној ББ износ од 89.625,00 динара и на име паушала износ од 4.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 104/19 од 17.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића и пресуда Основног суда у Прокупљу К 363/18 од 14.02.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Васић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине, и предмет врати првостепеном суду на поновно „одлучивање“.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића је неоснован.

Бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да суд окривљеног није могао да обавезе на накнаду трошкова кривичног поступка пуномоћника оштећене, из реда адвоката, обзиром да се не ради о постављеном, већ изабраном пуномоћнику оштећене.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Из садржине цитираних законских одредби, по оцени Врховног касационог суда, јасно произилази да пуномоћник оштећеног има право на награду и нужне издатке на име заступања оштећеног без обзира да ли је исти постављен оштећеном, или га је оштећени пак сам изабрао.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда правилно је првостепени суд окривљеног АА правноснажном пресудом обавезао да накнади трошкове кривичног

поступка који се односе на издатке на име заступања од стране пуномоћника из реда адвоката и то: на име састава кривичне пријаве у износу од 16.500,00 динара, на име заступања на три неодржана рочишта за главни претрес (16.06, 12.09. и 07.11.2017. године), у износима од по 4.875,00 динара, као и на име приступа на шест одржаних рочишта за главни претрес (31.01.2017. године, 04.04.2017. године, 12.01.2018. године, 20.03.2018. године, 11.10.2018. године и 12.02.2019. године), у износима од по 9.750,00 динара.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Поред тога бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног, при чему није указао због чега сматра да дело за које се окривљени гони по закону није кривично дело, док је у образложењу захтева истакао да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде, обзиром да у доказном поступку није утврђена узрочно - последична веза између радње окривљеног и наступиле последице – лаке телесне повреде код оштећене, јер је иста у временском периоду од вербалне расправе до јављања лекару могла задобити повреде од трећег лица или саме себе, нити је утврђен умишљај окривљеног.

Изложеним наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, бранилац окривљеног, полемишући са оценом доказа од стране суда, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног АА у извршењу предметног кривичног дела.

Међутим, како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не спада у круг повреда таксативно набројаних у одредби члана 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законистости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева, није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа

судија

Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић